

РЕШЕНИЕ

№ 27898

гр. София, 10.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4886** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Б. Е. П. и С. М. П., подадена чрез адв.Д. З. - САК, срещу Решение № ППН-01-137/2023 от 09.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ с искане за неговата отмяна като незаконосъобразно – издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му.

На първо място в жалбата е мотивирано, че липсва надлежна пасивна материалноправна легитимация на жалбоподателките. Установено било по преписката, че при външен оглед на монтираните на процесната сграда камери за видеонаблюдение няма слот за SD карта памет, няма монитор за наблюдение на кадрите в реално време, не са открити и съхранени графични изображения и/или видеозаписи. Според оспорващите на практика тези установявания водят до извод, че камерите са бутафорни. Извършилият проверката екип не установил по безспорен начин кой поддържа и администрира системата, който има достъп до изходящия образ и настройките, функционират ли камерите и осъществява ли се запис, както и за какъв период от време евентуално се съхраняват записи. Въпреки това в диспозитива на обжалваното решение комисията приела, че именно жалбоподателките са администратори на лични данни и адресирала до тях разпореждането за преустановяване на видеозаснемането чрез премахване на монтираните камери за видеонаблюдение. Въз основа на същите фактически констатации комисията неправилно приела за доказано твърдението на жалбоподателя в административното производство, че е налице обработване на личните й данни без нейно съгласие. При липса на

фактически установявания в тази посока жалбоподателите намират, че решението е издадено при нарушение на чл.35 и чл.36 АПК, което от своя страна води и до неправилно приложение на материалния закон. Поради това молят за отмяната на оспорения акт и присъждане на направените по производството разноски. В съдебно заседание поддържат изложеното в жалбата и направеното с нея искане лично и чрез адв.З..

Ответникът по оспорването, в писмено становище оспорва основателността на жалбата като атакуваното решение намира за правилно и законосъобразно. Счита, че макар да е установено към момента на проверката, че камерите не могат да бъдат визуализирани в софтуерно приложение, инсталирано на мобилните телефони на 7 броя собственици, както и че не са открити и съхранени графични изображения и/или видеозаписи, от местоположението на видеокамерите може да се направи извод, че ако системата функционираше в обхвата на камерите биха попаднали част от [улица]и имоти от отсрещната страна на улицата, където се намира имотът на заинтересованата страна. Тъй като записващото устройство и системата са разположени в коридор на мазето на сградата и са свързани с електрическата мрежа, т.е. могат да функционират, комисията правилно приела, че жалбоподателките биха могли да осъществят достъп до системата за видеонаблюдение, поради което съществуват предпоставки за извършване на нарушение на чл.5, § 1 от регламента. Тъй като едната жалбоподателка участвала в общото събрание на етажната собственост, на което е взето решение за монтиране на видеосистема за наблюдение, а другата жалбоподателка подписала становище на етажната собственост по жалбата на Харетина Ф. до КЗЛД, намира, че жалбоподателките са пасивно материалноправно легитимирани да отговарят по нея. Въз основа на това е направено искане за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност моли разноски на жалбоподателите за адвокатско възнаграждение да бъдат присъдени в минимален размер, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото. В съдебно заседание не се представлява.

Заинтересованата страна Харетина З. Ф. счита, че комисията правилно е установила относимите факти, а именно, че жалбоподателките са монтирали камерите, съответно, че постановеното решение е правилно.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност индивидуален административен акт, подадена е от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед данните за връчване на акта /23.03.2026г. и 03.04.2026г./ и датата на подаване на жалбата /31.03.2026г. чрез ССЕВ, л.10/.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Съгласно чл.38, ал.1 ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Според ал.3 на посочената

разпоредба, комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл.58, параграф 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл.83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Решението, с което жалбата на Харетина Ф. е приета за основателна, е взето на заседание на КЗЛД, проведено на 16.07.2025г. и обективирано в Протокол № 45 от същата дата. Протоколът е подписан членовете на комисията, взели участие в заседанието, а именно И. С., В. Р. и Ц. С. или трима от общо четиримата ѝ членове. Решението е взето с 3 гласа „за“ и „0“ против, т.е. с изискуемото мнозинство, при наличие на кворум – чл.9, ал.3 ЗЗЛД.

Спазено е изискването за форма на административния акт като същият съдържа предписаните с чл.59, ал.2 АПК реквизити. При издаването на оспорения акт обаче, съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон.

Административното производство е образувано по подадена от заинтересованата страна Харетина Ф. жалба, заведена при ответника с рег.№ ППН-01-137/15.02.2023г. В жалбата се посочва, че на [улица] под един от балконите на първия етаж в жилищната сграда, находяща се на посочения адрес, е монтирана камера, която извършва постоянно видеонаблюдение на жилищните сгради срещу този адрес, а именно на [улица], 20 и 22. Ф. била един от собствениците в имота на [улица] не желала имотът да бъде наблюдаван без нейно съгласие, също така камера гледала всички хора и превозни средства, преминаващи по улицата. Посочва, че видеонаблюдението се осъществява от С. П. и дъщеря ѝ Б. П..

С писма от 28.03.2023г. посочените като нарушители лица и жалбоподатели в настоящото производство, са уведомени за подадената жалба на основание чл.26, ал.1 АПК като им е изпратен препис от нея и е предоставен срок за депозиране на становище.

На 05.04.2023г. в КЗЛД е депозирано становище от живущите в жилищна кооперация в [населено място], [улица] относно подадената от Ф. жалба, в което се посочва, че решението за изграждане на видеонаблюдение на жилищната сграда е взето от общото събрание на етажната собственост на 29.08.2021г. при пълно съгласие на всички собственици в етажната собственост. Решението било взето като мярка срещу проявен вандализъм от страна на наематели в кооперацията, изразяващ се в изкъртване на вратата към мазетата, чупене на водопроводен кран и ключове за осветление в общите части на сградата. Поради това е изразено становище, че обработването на лични данни посредством видеонаблюдение е законосъобразно и допустимо – необходимо за целите на легитимния интерес на администратора на лични данни за защита на собствеността и имуществото му по чл.6, § 1, б.„е“ от регламента. Посочено е също, че Харетина Ф. живее на [улица], която улица е успоредна на [улица]и самата тя осъществява неправомерно обработване на лични данни чрез видеозаснемане, тъй като на фасадата на къщата ѝ има монтирана камера, срещу което била подадена жалба до КЗЛД от съпруга на жалбоподателката Б. П. Т. П., по която обаче от подаването на 20.07.2022г. до момента нямало отговор. Становището е подписано единствено от Б. П. като към него е приложен протокол от 29.08.2021г. от заседание на Общото събрание на ЕС на жилищната сграда на [улица], както и две жалби от Т. П. до КЗЛД относно извършваното видеозаснемане от заинтересованата страна Харетина Ф.. Видно от тези жалби Т. П. живее на [улица], а камерите са поставени от брат му П. А. в собствената на последния част от сградата /обща тяхна собственост/ като от изложеното е видно, че отношенията между двамата са влошени като израз на това е и подаването на жалби, с които взаимно се обвиняват в неправомерно обработване на лични данни чрез видеозаснемане. Направено е също искане кореспонденцията до Т. П. да се връчва на друг адрес чрез съпругата му, понеже на адреса

си не може да я получи, тъй като „се краде“.

Със Заповед № РД-15-356/01.09.2023г. на председателя на КЗЛД е наредено извършването на проверка във връзка с изложеното в жалбата на Ф. като се установи изградена ли е система за видеонаблюдение в сградата на [улица] какви са нейните технически характеристики като за резултатите от проверката се състави протокол.

На 27.09.2023г. Ф. подава в КЗЛД молба, с която поиска кореспонденцията ѝ във връзка с жалбата да бъде изпращана на адрес [улица] електронна поща.

На 27.09.2023г. в КЗЛД от Б. П. е депозирано още едно уточнение във връзка с подадената от Ф. жалба. В него се посочва, че С. П. не живее на [улица] никога не е имала приложение на телефона си за видеонаблюдение. Посочва, че тя самата не живее на [улица], а на № 22, където Ф. има дял от собствеността, но самата тя не живее на този адрес, а на [улица]. Посочва, че на 14.09.2023г. е бил осигурен достъп до камерите на г-жа С. и г-жа Н. /служители в КЗЛД/ от С. П. като при проверката е станало ясно, че приложението за камерите не работи и е невъзможно да се предоставят изходящи изображения. На 18.09.2023г. инспекторите посетили адреса отново, но другият собственик К. П. бил в невъзможност технически да пусне в действие системата за видеонаблюдение. На 16.09.2023г. било проведено общо събрание на всички 7 собственика в етажната собственост като било решено да се монтира монитор в стълбищното пространство и да се пусне в действие видеонаблюдението. Посочва се изрично, че към момента приложението за камери не работи.

В изпълнение на посочената по-горе заповед на председателя на КЗЛД е извършена проверка на място, за резултатите от която е съставен Констативен акт № ППН-02-587/29.09.2023г. /л.41 и сл./. Видно от него проверката на място е започнала на 14.09.2023г. като за нея своевременно са уведомени лицата, срещу които е подадена жалбата. Установено е, че на адреса се намира жилищна сграда в режим на ЕС - 7 бр. апартаменти и тавански помещения. С. П. собственооръчно попълнила и подписала въпросник за проверката с предмет видеонаблюдение - Приложение № 2 към Инструкция за практическото осъществяване на надзорната дейност на КЗЛД. Констатирано е наличие на общо 3 бр. видеокамери (марка Hikvision, липсва стикер, от който да е виден техният модел), монтирани в периферията на сградата, както следва: 1 бр. под балкон на първи етаж в предната част на сградата откъм [улица], насочена към пространство пред сградата - паркинг и [улица]; 2 бр., непосредствено една до друга под балкон на първия етаж в дясната страна на сградата, едната от които насочена към [улица], другата към вътрешен обособен двор на сградата - паркинг. При направен външен оглед на видеокамерите не е установен слот за поставяне на SD карта памет. Записващо устройство (Hikvision) и рутер са разположени в коридор на мазето на входа. Същите са свързани към електрическата мрежа и функционират. Няма монитор за наблюдение на кадрите в реално време. Указан е 3-дневен срок за предоставяне на документация за закупуването на видеокамерите и записващото устройство, от която да са видни техните модели. Исканата документация не е предоставена в КЗЛД. Изложени са твърдения, че след поставянето на видеокамерите преди около 3 години с превантивна охранителна цел и въвеждането на системата в експлоатация, се е осъществявал отдалечен достъп посредством софтуерно приложение, инсталирано на мобилните телефони на 7 бр. собственици в ЕС (т.15 от въпросника). Предоставено е решение от проведено Общо събрание на ЕС за монтиране на видеокамерите. С. П. посочила, че видеокамерите не функционират от дълъг период от време и че не осъществява отдалечен достъп посредством софтуерно приложение, респективно не обработва лични данни на физически лица чрез средства за видеонаблюдение на посочения в жалбата адрес, както и че не тя е администратор на лични данни, поради факта, че системата за видеонаблюдение е монтирана от ЕС.

Посочено е, че по време на проверката е оказано съдействие от К. П. - един от собствениците в ЕС. Предоставен е достъп до неговия мобилен телефон и инсталираното на него приложение за видеонаблюдение - gDMSS Plus, в което не се визуализира изходящ образ от видеокамерите. Не са открити и съхранени графични изображения и/или видеозаписи.

В хода на проверката е насрочена нова дата - 18.09.2023г., за предоставяне на достъп до изградената система за видеонаблюдение от страна на С. П. и К. П., както и осигуряване присъствие на лицето, монтирало видеокамерите, поради изложени твърдения, че същите не разполагат с потребителско име и парола за достъп до системата.

На 18.09.2023г. е осъществен контакт по телефона с К. П., който заявил, че е в невъзможност да присъства, както и че не може да осигури достъп до изградената система за видеонаблюдение, тъй като не разполага с потребителско име и парола за достъп, а лицето, което е монтирало видеокамерите, е извън [населено място].

В проведен телефонен разговор на същата дата Б. П. отказала да присъства на проверката на място като посочила, че е в невъзможност да осигури достъп до изградената система за видеонаблюдение, тъй като не разполага с приложение за визуализиране на изходящия образ.

Въз основа на събраните в хода на производството доказателства и резултатите от извършената проверка на място е направено заключение, че от местоположението на монтираните видеокамери може да се направи извод, че в случай, че изградената система за видеонаблюдение функционира, в обхвата на видеонаблюдение/видеозаснемане биха попадали вътрешен обособен двор - паркинг на проверяваната сграда в режим на ЕС; част от [улица]; имоти от отсрещната страна на [улица], където се намира и имотът на жалбоподателя Харетина Ф. - [улица] (къща с ограда). Биха се обработвали лични данни на следните категории физически лица: собственици/живуци, посетители в ЕС и случайно преминаващи пред сградата и по [улица] физически лица.

С оглед това и поради факта, че не е осигурен достъп до изградената след решение на Общото събрание ЕС система за видеонаблюдение и нейните настройки, е посочено, че проверяващият екип е в невъзможност да установи по категоричен начин кой я администрира и поддържа, съответно кой има достъп до изходящия образ и настройките, функционират ли видеокамерите, какъв е реалният обхват на видеонаблюдение и видеозаснемане, осъществява ли се запис и за какъв период от време се съхраняват записите.

След извършване на проверката на място и за изясняване на фактите по преписката са предприети действия по установяване на управителя на ЕС. Установено е, че към м.юни 2017г. това е „Вход Мениджър“ ООД, като дружеството впоследствие е посочило, че не предоставя услуга „професионален домоуправител“ за процесната сграда от 01.12.2017г.

На проведено заседание на комисията на 16.04.2025г. жалбата е приета за допустима и е насрочена за разглеждане в открито заседание, за което страните са надлежно уведомени. Последвало е издаването на оспореното решение, видно от което комисията приема жалбата на Харетина Ф. за допустима – съдържаща изискуемите реквизити, подадена в срока по чл.38 ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес срещу физическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл.4, ал.7 Регламент ЕС 2016/679, доколкото се твърди, а и проверка на КЗЛД е констатираща, че последният сам определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение.

Според чл.4, т.1 ОРЗД „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-

специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

„Обработване“, според чл.4, т.2 от регламента, означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съгласно константната практика на Съда на Европейския съюз система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства, когато инсталираното съоръжение позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица (т.35 от Решение от 11.12.2019 година по дело C-708/18).

В случая от събраните по делото доказателства не се установява монтираното съоръжение в сградата на [улица] [населено място] да позволява записването и съхраняването на лични данни – при извършената проверка не е установено въобще, че съоръжението работи. Отражено в констативния акт е, че не е установен слот за SD карта памет, че няма монитор за наблюдение на кадрите в реално време, не са открити и съхранени графични изображения и/или видеозаписи. Обстоятелството, че същото е свързано с електрическата мрежа не означава, че то е в състояние да функционира, нито че е включено в работен режим. Налице е единствено твърдение на заинтересованата страна Ф. и наличието на монтирана система. Същевременно проверяващите, при извършена проверка в приложението на мобилния телефон на К. П. не са установили системата да визуализира изходящ образ от камерите. Не е установено по безспорен начин, че с процесните камери са налице операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. В случая не е налице видеозаснемане с тези камери, тъй като липсва заснемане, което да прави записи, поради което може да се направи обоснован извод, че липсва и съхранение, разпространяване или разкриване чрез предаване или разпространение по друг начин на това, което отразяват камерите. Следователно твърдяното в жалбата на Ф. нарушение не е налице.

Комисията е направила изводите си за основателност на жалбата върху предположение като е заключила, че „от местоположението на монтираните видеокamери може да се направи извод, че в случай, че изградената система за видеонаблюдение функционира, в обхвата на видеонаблюдение/видеозаснемане биха попадали част от [улица], имоти от отсрещната страна на [улица], където се намира и имотът на жалбоподателката.“. От така цитираното следват два извода – първият, че процесната система за видеонаблюдение не функционира, в който случай няма извършено нарушение и вторият извод – че комисията е установила по безспорен начин това обстоятелство.

Въпреки тези фактическия установявания, комисията приложила корективната мярка по чл.58, § 2, б.г“ ОРЗД.

Съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД, комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл.58, параграф 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл.80, ал.1, т.3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл.83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.

В процесния случай, след като обявила жалбата на Ф. за основателна, КЗЛД на основание чл.58, § 2, б.г“ от регламента /Всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу корективни правомощия: да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок/, издала разпореждане на администратора на лични данни – Б. Е. П. и С. М. П., да преустановят видеозаснемането на места извън етажната собственост чрез демонтиране на камерите.

Така посоченото разпореждане е в пряко противоречие с фактическите установявания на административния орган за отсъствие на извършено нарушение и пряко сочи на необоснованост на административния акт, т.е. постановяването му при фактическа липса на мотиви. При издаване на акта си комисията се е позовала на резултатите от проверката на място като е цитирала мотивите, обективирани в съставения за нея констативен акт. Видно от него проверяващият екип е посочил, че е в невъзможност да установи по категоричен начин кой администрира и поддържа монтираната система за видеонаблюдение, кой има достъп до изходящия образ и настройките на видеокамерите, функционират ли те, какъв е реалния обхват на видеонаблюдение и видеозаснемане, осъществява ли се запис и за какъв период от време се съхраняват записите. Тази констатация опровергава дори предположението, направено от комисията /цитирано по-горе/, че ако системата работеше щеше да заснема преминаващи по улицата хора и автомобили и сградите, намиращи се на отсрещната страна на улицата. Санкционният характер на правомощията по чл.38, ал.3 ЗЗЛД изисква упражняването им при наличието на безспорно установено нарушение, но не и при съмнение или предположение за извършено такова. При липса на фактически установявания за осъществено или осъществяващо се обработване на лични данни в нарушение на принципите по чл.5, § 1 от регламента и в несъответствие с целите по чл.6, § 1 от регламента, приложената корективна мярка се явява лишена от предмет.

При положение, че проверяващият екип изрично е посочил, че е в невъзможност да установи по категоричен начин кой администрира и поддържа монтираната система за видеонаблюдение, кой има достъп до изходящия образ и настройките на видеокамерите, за съда остава неясно как комисията е достигнала до извода, че жалбоподателките П. в случая имат качеството на администратор на лични данни. Такъв според дефиницията по чл.4, т.7 ОРЗД, е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Следвайки логиката на нормотвореца, за да е налице администратор на лични данни първо трябва да е налице обработване на лични

данни. В случай, че такива не се обработват, не може да се говори и за администратор на лични данни.

Дори да се приеме, че в случая е налице такова обработване, остава неясно защо като ответници по жалбата на Харетина Ф. са конституирани единствено жалбоподателките, при положение че е вън от съмнение и за което са представени убедителни доказателства, че монтирането на системата за видеонаблюдение е в изпълнение решението на Общото събрание на Етажната собственост в сградата на [улица], което, видно от протокола на л.28, не се състои само и изключително от С. П. и дъщеря ѝ Б. П..

В конкретния случай е прието, че С. П. и Б. П. имат качеството администратор на лични данни, тъй като сами определят целите и средствата за обработването на лични данни. Т. качество обаче имат и останалите собственици в етажната собственост, взели решение за монтиране на системата и с приложения на мобилните си телефони за отдалечен достъп, съгласно посоченото от жалбоподателката С. П. в собственоръчно попълнения от нея въпросник за целите на производството. Същевременно от представената декларация от домоуправителя на сградата К. П. /л.160/ се установява, че не е предоставял кодове за достъп до видеонаблюдението на собствениците на ап.2 С. П. и Б. П.. Т.е. дори при наличие на инсталирано приложение на мобилния телефон, без код за достъп двете жалбоподателки не биха могли да осъществят достъп до обработените /чрез видеозаснемане/ лични данни въпреки системата за видеонаблюдение функционира/.

Единственото посочено основание от комисията, за да заключи, че жалбоподателките имат качеството администратор на лични данни е твърдението, че от местоположението на записващото устройство и рутер - разположени в коридор на мазето на входа „... ответната страна би могла да осъществи достъп до системата за видеонаблюдение, поради което съществуват предпоставки за извършване на нарушение на чл.5, пар. 1, б. „в“ от Регламента....“.

Достъп до записващото устройство и рутера обаче по същата причина са имали и останалите собственици в етажната собственост, но същите не са конституирани като ответници. Т.е. дори да беше установено нарушение, то не може по категоричен начин да бъде свързано именно със С. П. и Б. П.. Лишена от правни аргументи е тезата, изложена в становището на ответника, че тъй като едната жалбоподателка е участвала в събранието на Етажната собственост, на което е взето решение за изграждане на системата за видеонаблюдение, а другата е подписала становището от името на ЕС по повод жалбата на Ф., те се явяват пасивно легитимирани като ответни страни по нея и съответно надлежни ответници в административното производство.

По изложените съображения съдът намери обжалваното решение за незаконосъобразен административен акт и като такова то следва да бъде отменено. При този изход на делото на жалбоподателките се следват разноските по производството, доказани в размер на 255,65 евро за заплатено адвокатско възнаграждение и 10,22 евро за заплатена държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. Е. П. и С. М. П. Решение № ППН-01-137/2023 от 09.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Б. Е. П., ЕГН [ЕГН] и С. М. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 265,87 евро /двеста шестдесет и пет евро и осемдесет и седем евроцента/, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: